

РЕШЕНИЕ

№ 4297

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4069** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Геробат“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220520001392-091-001 / 27. 10. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 587 / 12. 04. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени вътреобщностни доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна, както и че са представени всички необходими документи. Подробни съображения излага в писмени бележки, при първоначалното разглеждане на делото, които моли да се вземат предвид. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Поддържа вече изложените писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220520001392-020-001 от 11. 03. 2020 г., изменена със ЗВР № Р-22220520001392-020-002 / 24. 06. 2020 г., издадени от Г. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ - оправомощена със Заповед №

РД-01-128 / 18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С. (представена в касационното производство), е възложено извършването на ревизия на „Геробат“ ЕООД, [населено място], за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 09. 2017 г. – 31. 01. 2019 г., както и за корпоративен данък за периода 01. 01. 2017 г. – 31. 12. 2018 г. Ревизията е следвало да завърши до 25. 08 2020 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22220520001392-092-001 / 29. 09. 2020 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22220520001392-091-001 / 27. 10. 2020 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на 28. 10. 2020 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-06-9274 / 06. 11. 2020 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение между страните е продължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган с до 3 месеца.

С решение № 587 / 12. 04. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, издадения РА е потвърден в оспорената част. Решението е връчено на 14. 04. 2021 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-04-290 / 19. 04. 2021 г., издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С Решение № 1159 / 24. 02. 2022 г. по адм. д. № 5250 / 2021 г. по описа на АССГ е обявена нищожността на горепосочения РА.

С Решение № 938 / 27. 01. 2023 г. по адм. д. № 6137 / 2022 г. по описа на ВАС е отменено решение № 1159 / 24. 02. 2022 г. по адм. д. № 5250 / 2021 г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане, като е образувано настоящото дело.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22220520001392-091-001 / 27. 10. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., в потвърдената част с Решение № 587 / 12. 04. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, на жалбоподателя „Геробат“ ЕООД, [населено място], са определени задължения по ЗДДС общо в размер на 7 561,13 лв., вследствие на непризнат ВОД и са определени лихви за забава в размер на 1 732,27 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА, като по въпроса за нищожността има влязло в сила решение на ВАС.

С оспорения РА не е призната декларирана вътреобщностна доставка по 8 бр. фактури, подробно описани в РД издадена от жалбоподателя към „Термо Т.“ Л. - Гърция, като във връзка с това е начислен ДДС в размер на 7 561,13 лв.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че получателя на стоката не е декларирал придобиването на спорните стоки, както и че не бил доказан извършения транспорт. В същото време, доколкото било установено

отписването на активите от страна на жалбоподателя, е прието че са извършени доставки на територията на страната, поради което е доначислен ДДС.

Съдът намира тези изводи за правилни и законосъобразни.

Видно е, че по време на ревизията, са установени и други деклариращи ВОД от страна на жалбоподателя, които са приети за редовни, но само по отношение на деклариращия ВОД към „Термо Т.“ Л. - Гърция, са констатирани нередовности свързани с транспорта и получаването на стоката.

В случая жалбоподателят е представил документите посочен в чл. 45 от ППЗДДС, във връзка с извършения ВОД, включително потвърждение от страна на гръцкия получател на стоката и транспортни документи, в които е посочен за превозвач Термо Т. /К. Т. и потвърждения, съгласно които транспортът на стоките се извършва от и за сметка на получателя.

Доколкото е декларирано, че транспорта е за сметка на превозвача, е извършена насрещна проверка на собствениците на вписаните автомобили, които са посочили, че са ги отдали за безвъзмездно ползване на Ц. Д. К..

При първоначалното разглеждане на делото е изслушано и прието заключение на вещо лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира, като компетентно изготвено и съответно на останалите представени по делото доказателства. Съгласно заключението на вещото лице, издадени фактури отговарят на нормативните изисквания, като същите са заплатени в брой. От страна на получателя е налице потвърждение за получената стока и са представени документите по чл. 45 от ППЗДДС, като също така са налице данни, че жалбоподателят е разполагал със стоката, която е била предмет на доставките.

Съдът въпреки така посочените доказателства, намира, че не е налице реално извършен ВОД към гръцкия получател.

На базата на получен отговор на молба за обмен на информация с данъчните власти на Гърция е установено, че декларираните от жалбоподателя ВОД към К. Т. D. / TERMO Т. не се потвърждават. Гръцкото дружество не се открива и не представя документи, в резултат на което е прекратена регистрацията му по ДДС, считано от 10.12.2019 г. Посочено е също така, че адреса, представлява склад, който е нает от Ц. К., но там не е имало функциониращ бизнес и постоянно е затворено.

В чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС е посочено изискването за представяне на транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките.

В процесния случай представените от жалбоподателя писмени потвърждения не отговарят на изискванията на чл. 45, т.2 от ППЗДДС. В същите се сочи, че стоката е получена в С. в склада на жалбоподателя, но няма никакви доказателства, че стоката е напуснала пределите на страната.

Ето защо, по отношение на стоките по процесните фактури остава недоказано осъществяването на транспорта им до територията на другата държава членка, с оглед изискването на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 45, т.2, б. „а” от ППЗДДС.

За да се приеме, че твърдените ВОД наистина са осъществени, при наличие на

съмнение за това, в тежест на жалбоподателя е да ангажира допълнителни документи, каквито не са представени. Задължение на доставчика е да докаже, че е действал добросъвестно, като е взел всички мерки, които могат разумно да се изискват от него, за да се увери, че осъществяваната от него операция не го довежда до участие в данъчна измама /т. 65 - 66 от решение на СЕС от 27.09.2007 г. по дело № С-409/04 Teleos и т. 48 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело № С-273/11 М. Г. К./.

Ревизираното лице носи доказателствената тежест, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и вследствие на това изпращане или транспортиране същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката /решение на СЕС от 27.09.2007 г. по дело № С-409/04 Teleos и т. 31 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело № С-273/11 М. Г. К./.

В конкретния случай не се доказва по никакъв начин извършения транспорт, тъй като освен СМР следваше да се представи пътен лист, доказателства за лицето извършило транспорта, неговата правоспособност и разходите свързани с транспорта, тъй като само формално са налице транспортни средства. В тази връзка следва да се съобрази и отговора даден от гръцката администрация, че не може да се потвърди получаването на стоката от гръцкия получател и липсата на реално осъществявана от него дейност. След като не се установяват условията за осъществяване на ВОД по чл.7, ал.1 от ЗДДС, предвидената в чл. 53, ал.1 от ЗДДС ставка 0 % е неприложима и декларациите от жалбоподателя доставки се явяват облагаеми с 20 % ДДС. Определеният данък по размер съответства на 20 % върху данъчната основа, посочена във всяка от фактурите.

При това положение, съдът намира жалбата за неоснователна в тази си част, поради което същата следва да се отхвърли.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски за трите инстанции проведени до сега, каквото искане е своевременно направено, като същото за първоначалната първа инстанция следва да е в размера посочен в Наредба № 1 към този момент, т.е. преди изменението. Съобразно материалния интерес се дължи възнаграждение в размер на 796, 67 лв. за първата инстанция, както и такова в размер на 1229,34 лв. за производството пред ВАС и същия размер за настоящото производство или общо 3255,35 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Геробат“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220520001392-091-001 / 27. 10. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта потвърдена с Решение № 587 / 12. 04. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, в която са определени задължения в размер на 7 561,13 лв., вследствие на непризнат ВОД и са определени лихви за забава в размер на 1 732,27 лв.

ОСЪЖДА „Геробат“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., направените по делото разноски за юрисконсултски възнаграждение за три инстанции общо в размер на 3255,35 лв. (три хиляди двеста петдесет и пет лева и тридесет и пет стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен

административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: